

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis in genere; de Baptismo, de Confirmatione, Eucharistia, Sacrificio Missæ; Constitutionem Innocentii XII. super celebratione Missarum, variaque alia decreta

Genet, François

Parisiis, 1703

Confirmatio Decretorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40834

C O N F I R M A T I O
D E C R E T O R U M

*Congregationis S. R. E. Cardinalium
Concilii Tridentini Interpretum,
super celebratione Missarum, etiam
cum declarationibus, & innovatione
Decretorum ab eadem Congregatio-
ne, auctoritate fel. rec. Urbani Papa
VIII. de super alijs factorum.*

INNOCENTIUS EPISCOPUS
Servus servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

NUPER à Congregatione venerabi-
lium Fratrum nostrorum, S. R. E.
Cardinalium Concilii Tridentini In-
terpretum prodierunt Decreta tenoris infra
scripti, videlicet.

Aliàs super celebratione Missarum, ac pro-
hibitione illas moderandi, seu reducendi abs-
que Sedis Apostolicæ licentia, nec non super
earundem oneribus perpetuis suscipiendis, &
Religiosorum numero ultra redditus, & con-
suetas elemosynas locorum Regularium non
habendo, emanarunt ab hac sacra Congrega-
tione S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini
Interpretum, auctoritate per fel. recor. Ur-
banum Papam VIII. illi specialiter attributa,
quamplura Decreta tenoris sequentis.

Cum sæpe contingat in quibusdam Ecclesiis tam magnum Missarum celebrandarum numerum, ex variis Defunctorum relictis, aut piorum eleemosynis impositum esse, ut illis pro singulis diebus præscriptis nequeat satisfieri, & tamen nova onera Missarum in dies suscipiantur; indeque fiat, ut depereant piæ Testantium voluntates, obstructa Benefactoribus fides violetur, Defunctorum animæ suffragiis priventur, Ecclesiis debitus subtrahatur cultus, ac Christi fideles gravi scandalo affecti, plerumque à similibus charitatis operibus retrahantur: Cùmque his malis maximum inter cætera fomentum præbeat, aut quod ii, qui Missas supra vires celebrandas suscipiunt, sperent illas brevi ad pauciores à Superioribus reductum iri; aut quòd Ecclesiis sorte pecuniarum absorpta, plerumque nuda remaneant onera Missarum, absque ullo emolumento, aut quòd eleemosyna pro illis celebrandis sit adeò tenuis, ut non facilè inveniantur, qui velint huic se muneri subicere, & redditus Ecclesiæ, aut Monasterii adeò exigui, ut Sacerdos pro necessaria sua sustentatione novis se oneribus obstringere compellatur. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum animadvertens, facturam se rem Deo gratissimam, charitativæ, ac justitiæ maximè consentaneam, si pro viribus satagat, hunc teterrimum abusum è Christiana Republica convellere, atque eradicare, Sanctissimi D. N. Urbani divina Providentia Papæ VIII. auctoritate sibi specialiter attributa, infra scripta Decreta edidit.

Ac primò districtè prohibet, atque interdicat, ne Episcopi in Diocesana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, vel aliàs quoquo modo reducant onera ulla Missarum

celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine foundationis, sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis ad Apostolicam Sedem recurratur, quæ, re diligenter perspecta, id statuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur; alioquin reductiones, moderationes, & commutationes hujusmodi, si quas contra hujus prohibitionis formam fieri contigerit, omnino nullas, atque inanes decernit.

Deinde ubi pro pluribus Missis, etiam ejusdem qualitatis celebrandis, stipendia, quantumcumque incongrua, & exigua, sive ab una, sive à pluribus personis collata fuerunt, aut conferentur in futurum Sacerdotibus, Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Monasteriis, Conventibus, Congregationibus, Domibus, ac Locis Piis quibuscumque, tam Sæcularibus, quàm Regularibus; Sacra Congregatio sub obtestatione divini Judicii mandat, ac præcipit, ut absolute tot Missæ celebrentur, quot ad rationem attributæ elemosynæ præscriptæ fuerint, ita ut alioquin ii, ad quos pertinet, suæ obligationi non satisfaciant; quinimmo graviter peccent, & ad restitutionem teneantur.

Id verò, ut deinceps observetur exactius, sacra Congregatio eadem auctoritate revocat Privilegia, & Indulta omnia quibusvis personis, Ecclesiis, ac Locis Piis, tam Sæcularibus, quàm Regularibus cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti, quamcumque ob causam concessa, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel Anniversariorum celebratione, aut aliquibus Collectis, seu Orationibus plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Ac similiter omne damnabile lucrum ab Ec-

clesia remove volens, prohibet Sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandam cum certa eleemosyna, ne eandem Missam alteri, parte ejusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat.

Præterea, ne in Ecclesiis, in quibus onera Missarum in perpetuum imposita sunt, Sacerdotes in eis, ut par est, adimplendis eò tepidiores, ac segniores reddantur, quòd onera hujusmodi cum nulla, aut parva sint utilitate conjuncta; statuit, atque decernit, ut pecuniæ, ac bona mobilia Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monasteriis, Conventibus, ac Locis omnibus, tam Sæcularibus, quàm Regularibus, atque illorum personis in futurum simpliciter acquirenda cum onere perpetuo Missarum celebrandarum ab iis, ad quos pertinent, sub pœna Interdicti ab ingressu Ecclesiæ ipso facto incurrenda à die realis acquisitionis, statim deponi debeant penes Ætlem sacram, vel personam fide, & facultatibus idoneam, ad effectum illa, seu illorum pretium quàm primùm investiendi in bonis immobilibus fructiferis cum expressa, & individua mentione oneris; quod illis annexum reperitur.

Ac si eadem bona immobilia auctoritate Apostolica deinceps alienari contigerit, eorumdem pretium, sub eadem pœna, ut supra, deponi, atque in aliis bonis stabilibus itidem fructiferis cum ejusdem oneris repetitione, atque annexione converti debeat.

Ad hæc, Sacra Congregatio quibusvis Capitulis, Collegiis, Societatibus, & Congregationibus, nec non omnibus, & singulis Ecclesiarum, ac piorum locorum, tam Sæcularium, quàm Regularium Superioribus, vel aliis, ad quos pertinet, districtè prohibet, ne

imposterum onera perpetua suscipiant Missarum celebrandarum, Sæculares quidem sine Episcopi, vel ejus Generalis Vicarii, Regulares verò sine Generalis, vel Provincialis consensu, & licentia in scriptis, & gratis concedenda; alioquin Sæcularis, qui hujus prohibitionis transgressor extiterit, ab ingressu Ecclesiæ interdictus sit eo ipso: Regularis verò pœnam privationis omnium Officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia de cætero obtinenda, vocisque activæ, ac passivæ, absque alia declaratione incurrat.

Eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis ita demùm iidem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera suscipere valeant; alioquin omninò abstineant ab hujusmodi eleemosynis, etiam spontè oblati in futurum recipiendi, & capsulas auferant ab Ecclesiis cum inscriptione illa: *Eleemosyna pro Missis*, vel alia simili, sub iisdem pœnis ipso facto incurrendis, ne Fideles hac ratione frustrentur.

Episcopus verò, seu ejus Vicarius, aut Generalis, vel Provincialis, ubi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti, in singulis casibus diligenter inquirent, de singulis Missarum celebrandarum obligationibus, cuique Ecclesiæ, Monasterio, aut loco pio incumbentibus; nec antea assensum hujusmodi, aut licentiam præbeant, quàm eis legitimè constiterit, illius Sacerdotes tam novo oneri suscipiendo, quàm antiquis jam susceptis satisfacere posse, præcipuamque rationem habeant, ut redditus, qui Ecclesiis, & locis piis relinquuntur, omninò respondeant oneribus adjunctis secundùm morem cujusque Civitatis, vel Provinciæ, intelligantque, si in re tanti mo-

menti desides , aut negligentes fuerint , in novissimo die se hujus prætermissi muneris rationem esse reddituros.

Postremò Illustrissimi Patres non sine gravi animi dolore intelligentes , mala ferè omnia , quæ Regularem disciplinam evertunt , ac præcipuè nimiam hanc facilitatem fovent , in oneribus Missarum supra vires suscipiendis , veluti ex infecta radice , pullulare ex majori Regularium numero , quàm ferant redditus , & elemosynæ cujusque Monasterii ; inhærentes summorum Pontificum , ac sacri Tridentini Concilii Decretis , hac de re editis , sanctissimi Domini nostri auctoritate præcipiunt , ac mandant omnibus , & singulis Generalibus , Provincialibus , Commissariis , Ministris , Præfidentibus , Abbatibus , Prioribus , Præpositis , Guardianis , Vicariis , & quibuscumque aliis Superioribus Monasteriorum , Conventuum , ac Domorum Regularium , bona immobilia possidentium , vel non possidentium , cujuscumque Ordinis , Congregationis , & Instituti existentium intra fines Italiae , & Insularum adjacentium , ut singuli , ad quos pertinet in qualibet Provincia , adhibitis duobus , aut tribus Regularibus sui Ordinis , vel Congregationis probatoribus , & rerum usu peritioribus , bona immobilia , census , redditus , & proventus omnes , consuetas item elemosynas , & obventiones tam communes Monasteriorum , Conventuum , & Domorum ejusdem Provinciae , quàm etiam singularibus personis Religiosis assignatas , seu permissas in communem usum deinceps conferendas , decem annorum immediatè præcedentium habita ratione diligenter , & maturè recognoscant , iis omnibus detractis , quæ reparationes , præstationes ,

grandines, sterilitates, aliave cujuslibet generis onera consueverunt absorbere.

Eaque omnia scripto fideliter exarata, idem Superior, cujus interest, in proximo Capitulo, seu Congregatione generali, vel Provinciali coram tribus Judicibus ab ipsomet Capitulo, seu Congregatione deligendis proponat, qui computatis hujusmodi redditibus, eleemosynis, & obventionibus universis, & oneribus, ut supra detractis sedulo examinent, quot Religiosi homines connumeratis etiam Laicis, aliisque necessariis servientibus in unoquoque Monasterio, Conventu, & Domo regulari juxta regionis, & proprii instituti morem, victum, & vestitum, & medicinalia in communi habentes, competenter valeant sustentari. Tum eorundem bonorum, reddituum, eleemosynarum, & onerum præcisam notam ipsimet Capitulo, seu Congregationi exhibeant, ut in illo diligenter omnibus discussis, cujusque familiæ Monasterii, Conventus, ac domus Regularis in singula quaque Provincia certus earum tantum personarum numerus, Patrum capitularium voto præfigatur, quæ redditibus, eleemosynis, & obventionibus, ut superius sufficienter ali possint.

Ne verò Superiores, qui id præstare debent, seriùs, aut remissiùs, quàm par est, suo muneris satisfaciant; mandat sacra Congregatio, ut infra annum, post proximum Capitulum generale, vel Provinciale computandum, omnia hoc de genere capitulariter gesta, in authenticam formam redacta, ad sacram ipsam Congregationem Concilii singuli mitant.

Numerumque familiæ, singulorumque Conventuum, Monasteriorum, & Domorum hu-

De celebratione Missarum. 283

iusmodi Regularium, Capitali, seu Congregationis generalis, vel Provincialis sententia, & auctoritate præfinitum, iidem Superiores tam Generales, & Provinciales omnes, quàm locales perpetuò servare omninò teneantur, nec possint illum quoquo modo augere, etiam prætextu augmenti reddituum, absque sacrae ipsius Congregationis licentia; Superiores autem huiusmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præstiterint, vel numerum, ut supra præscriptum, quovis modo augere præsumperint, privationis omnium Officiorum, quæ tunc temporis obtinebant, vocisque activæ, & passivæ, & ad omnia suæ Religionis officia & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipso incurrere, atque aliis etiam gravioribus à Sede Apostolica infligendis pœnis sacra Congregatio subjacere voluit, & declaravit.

Deinceps verò Monasterium, Conventus, Domus, Congregatio, vel Societas Religiosorum, seu Regularium nullibi recipiatur, nisi præter alia ad id requisita, in singulis huiusmodi locis duodecim saltem Fratres, aut Monachi, seu Religiosi degere, & ex redditibus, & consuetis elemosynis detractis omnibus, ut supra detrahendis, competenter sustentari valeant ad præscriptum Decreti fel. rec. Gregorii XV. hac de re editi; alioquin Monasteria, & loca huiusmodi posthac recipienda, in quibus duodecim Religiosi, ut supra sustentari, atque inhabitare non poterunt, & actu non inhabitaverint, Ordinarii loci visitationi, correctioni, atque omnimodæ jurisdictioni subjecta esse intelligantur.

Porro, ne ullo unquam tempore hæc in oblivionem, seu desuetudinem abeant Superiores locales cujusque Monasterii, Conventus,

ac domus Regularis, curare, atque efficere teneantur, sub pœna privationis Officii, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, ut in perpetuum, sexto quoque mense, id est feria secunda post primam Dominicam Adventus, & feria sexta post Octavam Corporis Christi, præsentis ordinationes in publica mensa perlegantur.

Omnibus tam Ecclesiasticis personis cujuscumque sint Ordinis, conditionis, & gradus, quàm Laïcis quocumque honore, & potestate præditis, præsentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitus interdicta.

Non obstantibus, quod supra scripta omnia, & singula in præsentibus Decretis contenta, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum etiam sancti Joannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuslibet alterius Instituti, etiam necessario & in individuo exprimendi, Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque tam sæcularium, quàm Regularium locorum, nec non illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & litteris Apostolicis, etiam Mari magno, seu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus Decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs

De celebratione Missarum. 285

quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis, specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis alias in suo robore permansuris, sacra Congregatio Sanctitatis suæ auctoritate specialiter, & expressè derogat, cæterisque contrariis quibuscumque.

Et ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit, voluit eadem sacra Congregatio, ut præsentibus ordinationes in Valvis Basilicarum S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, ac in Acie Campi Floræ, ut moris est, affixæ, omnes, ad quos pertinet, ita arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Utque earundem præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscripti, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ die 21. Junii 1625.

Cosinus Card. de Torres.

Prosper Fagnanus S. Congreg. Secr.

Ex citatis autem super præmissorum Decretorum intelligentia, seu interpretatione infra scriptis dubiis, prodierunt à memorata Cou-

gregatione simili auctoritate illi à præfato Urbano Papa octavo specialiter attributa, responsiones, seu declarationes inferius apponendæ.

Super primo sacre Congregationis Decreto, de celebratione Missarum, quo prohibetur, ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, vel aliis quoquo modo, reducant onera ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine foundationis.

Quæritur, quid si legatum sit ita tenne, ut non sit, qui velit onus illi injunctum subire, etsi recurrendum sit ad Sedem Apostolicam pro moderatione oneris, totum aut ferè totum insumendum sit pro expensis ad id necessariis?

Et quid, si permittatur Episcopo in foundatione, ut possit hujusmodi onera moderari?

Secundò, super secundo ejusdem Congregationis Decreto, quo cavetur, ut celebrentur tot Missæ, quot ad rationem tributæ elemosynæ præscriptæ fuerint.

Quæritur, an verba illa [præscriptæ fuerint] intelligenda sint de præscriptione facta ab Offerente, vel ab Ordinario?

Tertiò, an cum Ordinarius præscripserit elemosynam congruam juxta qualitatem loci, personarum, ac temporum, Sacerdotes accipientes stipendium minus congruo, teneantur Missas illis ab Offerente præscriptas celebrare?

Quartò, an Sacerdotes, qui tenentur Missas celebrare ratione Beneficii, seu Capellæ, Legati, aut salarii, possint etiam manualementelemosynam, pro Missis votivis, aut defunctorum recipere, & unico Missæ Sacrificio utrique oneri satisfacere?

De celebratione Missarum. 287

Quintò, posito, quòd Testator relinquat, ut celebrentur pro ejus anima centum Missæ, absque ulla præscriptione eleemosynæ.

Quæritur, an liberum sit hæredibus, eleemosynam sibi benè visam præscribere, an verò eadem eleemosyna præscribenda sit ab Ordinario.

Sextò, super tertio Congregationis Decreto, in quo eadem Congregatio revocat Privilegia, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel Anniversariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu Orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Quæritur, an verba (in futurum suscipiendis) intelligenda sint de oneribus suscipiendis post Privilegium?

Septimò, super quarto ejusdem Congregationis Decreto, quo prohibetur Sacerdoti, qui suscepit Missam celebrandam cum certa eleemosyna, ne eandem Missam alteri, parte ejusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat.

Quæritur, an permittendum sit administratoribus Ecclesiarum, ut retineant aliquam eleemosynarum portionem, pro expensis maintenance Ecclesiæ, Altarium, Inservientium, paramentorum, luminum, vini, Hostiæ, & similium?

Octavò, an hoc Decretum habeat locum in Beneficiis, quæ conferuntur in titulum, id est, an Rector Beneficii, qui potest per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare stipendium, ad rationem reddituum Beneficii?

Decimò, an Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemosyna, major solita, pro celebratione Missæ, debeant dare eandem integram eleemosynam iis, quibus Missas celebrant.

das committunt ; an verò satis sit , ut dent celebrantibus eleemosynam consuetam ?

Undecimò , super quinto ejusdem Congregationis Decreto , quo inter cætera statuitur in hæc verba [eleemosynas verò manuales , & quotidianas pro Missis celebrandis] ita demùm iidem accipere possint , si oneribus antea impositis ita satisfecerint , ut nova quoque onera obire valeant ; alioquin omninò abtineant ab hujusmodi eleemosynis , etiam spontè oblati in futurum recipiendis , & capsulas auferant , &c.

Quæritur , an hoc Decretum prohibeat absolute , quo minus accipiant novas eleemosynas ii , qui acceptis non satisfecerunt , & quid , si congruo tempore possint omnibus satisfacere ?

Duodecimò , quid , si offerens eleemosynas , audito impedimento consentiat , ut Sacerdos Missam celebret , cum primùm poterit ?

Decimo-tertiò ; an pœna interdicti , & aliæ appositæ in eodem Decreto afficiant tam eos , qui accipiunt eleemosynas contra formam ibi præscriptam , quàm eos , qui non auferunt capsulas ab Ecclesiis , ut ibidem præcipitur.

Decimo-quartò , an in hoc Decreto comprehendantur illæ Capsulæ , quæ apponi solent in Ecclesiis , in die commemorationis omnium sanctorum , & vulgò dicuntur , [*Casse de' Morti.*]

Decimo-quinçò , an administratores Ecclesiæ magnæ devotionis , & concursus , possint eleemosynas pro Missis celebrandis accipere , si iidem Missis , non nisi post longum tempus satisfacere valeant , ne aliàs cultus Ecclesiæ , & devotio , ac concursus Fidelium , ut aiunt , minuantur ?

Decimo-

De celebratione Missarum. 289

Decimo-sexto, quia prohibitio dicti Decreti videtur aliquibus directa solis Capitulis, Collegiis, Societatibus, Congregationibus, nec non omnibus, & singulis Ecclesiarum, & Piorum locorum, tam Sæcularium, quàm Regularium Superioribus, de quibus fit expressa mentio, non autem privatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur sub clausula generali [& aliis ad quos pertinet] supplicatur pro opportuna declaratione?

Decimo-septimo, super septimo ejusdem sacrae Congregationis Decreto, quo cavetur, ut in singulis Monasteriis Religiosorum præfigatur numerus, qui ex consuetis redditibus, aut elemosynis commodè possit sustentari.

Quæritur, an ubi hæc præfixio facta jam fuit in vim similis Decreti san. mem. Pauli V. absque tamen computatione reddituum, cujusque Religiosi, sit denuò facienda, nec-nè?

Decimo-octavo, an Novitii, ad habitum regularem admissi, possint admitti ad professionem in Monasteriis, in quibus habita, ut supra, præfixione numeri, commodè ali non possunt?

Decimo-nono, super ultimo, quo cavetur, ut nullibi recipiantur Conventus Regularium, nisi præter alia ad id requisita, duodecim saltem Fratres in eis degere, & competenter sustentari valeant, ita ut alioquin subsint Jurisdictioni Ordinarii.

Quæritur, an hoc Decretum, quod videtur editum in Ordine ad celebrationem Missarum, comprehendat eas Religiones, quæ non consueverunt onera Missarum recipere, ut sunt Religiones Capucinatorum, ac Societatis Jesu?

Ultimo, an idem Decretum, ubi disponit, ut nullibi recipiantur Monasteria, nisi &c. habeat locum in Italia, dumtaxat, ad quam est

restrictum Decretum proximè antecedens, an verò etiam extrà Italiam.

*Declarationes, seu Responsiones ad
supradicta dubia.*

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, auctoritate sibi à sanctissimo Domino nostro attributa, ad singula dubia superius proposita, ad hunc modum respondit, videlicet.

Ad primum, etsi legatum sit adedò tenue, nihilominus pro reductione oneris, ut supra impositi, ab iis, ad quos pertinet, sedem Apostolicam esse adeundam, quæ absque ulla impensa id statuet, quod magis in Domino è re esse judicaverit: Verumtamen, Si in ipsa Beneficii erectione expressè cautum fuerit, ut liceat Episcopo injunctum onus reducere, ac moderari, legem hanc foundationis, quam Decreta hac de re edita non sustulerunt, esse validam, & observandam.

Ad secundum, esse intelligenda de præscriptione facta ab eo, qui elemosynam irruit, non autem ab Ordinario: Quòd si tribuens elemosynam numerum Missarum celebrandarum non præscripserit, tunc tot Missas celebrari debere, quot præscripserit Ordinarius secundùm morem Civitatis, vel Provinciæ.

Ad tertium, teneri.

Ad quartum Sacerdotes, quibus diebus tenentur Missas celebrare ratione Beneficii, seu Capellæ, Legati, aut Salarii, si elemosynas pro aliis etiam Missis celebrandis susceperint, non posse eadem Missa utrique obligationi satisfacere.

Ad quintum, censuit, ubi nullam certam elemosynam Testator reliquit, esse ab Episcopo præscribendam elemosynam congruam,

De celebratione Missarum. 291

quæ respondeat oneribus Missarum celebrandarum, secundum morem Civitatis, vel Provinciae.

Ad sextum, ita esse intelligenda.

Ad septimum, respondit, permittendum non esse, ut Ecclesiae, ac loca Pia, seu illorum Administratores, ex eleemosynis Missarum celebrandarum ullam, utcumque minimam portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in Missarum celebratione, nisi cum Ecclesiae, & loca Pia alios non habent redditus, quos in usum earundem expensarum erogare licite possint, & tunc quam portionem retinebunt, nullatenus debere excedere valorem expensarum, quæ pro ipsomet tantum Missæ Sacrificio necessario sunt subeunda, & nihilominus eo etiam casu curandum esse, ut ex pecuniis, quæ supersunt, expensis, ut supra deductis, absolute tot Missæ celebrentur, quot præscriptæ fuerint ab offerentibus eleemosynas.

Ad octavum, non habere locum. Sed satis esse, ut Rector Beneficii, qui potest Missam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti eleemosynam congruam, secundum morem Civitatis, vel Provinciae, nisi in fundatione ipsius Beneficii aliud cautum fuerit.

Ad decimum, debere absolute integram eleemosynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec ullam illius partem sibi retinere posse.

Ad undecimum, respondit, non prohibere absolute; ac propterea, etsi oneribus jam susceptis non satisfecerint, posse tamen nova etiam onera suscipere Missarum celebrandarum, dummodo infra modicum tempus possint omnibus satisfacere.

Ad duodecimum, quamvis onera suscepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, si

tamen tribuens eleemosynam pro aliarum Missarum celebratione id sciat, & consentiat, ut illæ tunc demùm celebrentur, cùm susceptis oneribus satisfactum fuerit, Decretum non prohibere, quò minus eo casu eleemosyna accipiat pro iisdem Missis juxta Benefactoris consensum celebrandis.

Ad decimum-tertium, has pœnas non habere locum, nisi in suscepturis onera perpetua Missarum celebrandarum sine licentia Episcopi, vel ejus Generalis Vicarii, aut Generalis, vel Provincialis.

Ad decimum-quartum, comprehendit.

Ad decimum-quintum, Non posse, nisi de consensu eorum, qui eleemosynas tribuunt, ut supra in responsione ad duodecimum.

Ad decimum-seximum, comprehendit etiam privatos Sacerdotes.

Ad decimum-septimum, numeri præfixionem esse iterum faciendam, servata forma ultimi Decreti hac de re editi.

Ad decimum-octavum, esse admittendos ad professionem, si aliàs habiles existant, ac deinde in aliquo alio Monasterio ejusdem Religionis esse collocandos, ubi commodè ali possint.

Ad decimum-nonum, censuit comprehendere.

Ad ultimum, habere locum extra Italiam.

Cosmus Card. de Torres.

Prosper Fagnanus Sac. Cong. Secr.

Cùm autem super præmissis diversi irrepserint abusus, illorumque occasione, quamplures querelæ, & recursus ad Apostolicam sedem pervenerint; cupiens eadem Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum hujusmodi detestabiles abusus è Christiana Repu-

blica pro viribus evellere, ac opportunè providere, ut sublatis fraudibus, ac emendata negligentia piæ Disponentium, seu Benefactorum voluntati fides illibata servetur, Defunctorum animabus integra, & prompta præstentur suffragia, itidemque Deo major gloria, & Ecclesiis præstantior cultus reddatur, prævia auctoritate per Sanctorum D. N. Innocentium divina Providentia PP. XII. ei specialiter attributa infra scripta Decreta, priùs in particulari nonnullorum ex præfatis Cardinalibus per Sanctitatem suam deputata, & postea in generali hujusmodi Cardinalium Congregatione maturè, & accuratè discussa, recognita, & examinata edidit.

In primis, præinserta Decreta cum præmissis illorum declarationibus plenissimè, & amplissimè approbat, confirmat, & innovat, omniaque, & singula ibidem contenta, & expressa iterum omni meliori modo decernit, statuit, ac ab omnibus, & singulis etiam speciali, & individuali nota, seu expressione dignis penitus observari, & omnimodæ executioni demandari decernit, sancit, & præcipit.

Insuper, ut in re tanti momenti consultiùs, ac majori, ut par est, circumspectione procedatur; si qui forsan fuerint, vel sint, qui suis pravis, & erroneis intentionibus, seu opinionibus blandiri volentes, Missarum celebrationem omittunt sub malitiosa, vel irrationabili spe earundem condonationem, vel reductionem à sede Apostolica, vel compositionem à Reverenda Fabrica sancti Petri de Urbe obtinendi; Congregatio præfata tum eosdem, tum quoscumque alios, qui posthac in adeò detestabiles abusus ausi fuerint offendere, certiores fieri, & monitos esse voluit, præfatas condonationes, & reductiones ab eadem Sede,

non nisi ex rationabili causa, seu a qua commiseratione, compositiones verò à dicta Fabrica utente suis facultatibus, & Privilegiis, non nisi ex causa pariter rationabili, & cum clausulis opportunis, & præsertim cum illa: *Dummodo malitiosè non omiserint animo habendi compositionem, aliàs gratia nullo modo suffragetur*, admitti consuevisse, & solere; quapropter, ut locus omnis imposteriorum hinc prætextibus præcludatur, memorata Congregatio tales intentiones, opiniones, seu spes, ac eleemosynarum, sive in toto, sive in parte versiones in alium, quàm præfatarum Missarum usum, seu satisfactionem, & quascumque alias directas, vel indirectas, immediatas, vel mediatas contraventiones, seu circumventiones declarat prorsùs irrationabiles, injustas, & illicitas, illasque omninò reprobat, damnat, & interdicit.

Cumque hujusmodi absurda ex eo plerumque proveniant, quod onera Missarum supra vires suscipiantur; caveant omnes, & singuli Rectores, Superiores, & Ministri quarumcumque tum Sæcularium, tum Regularium Ecclesiarum, seu illarum Capitula, ne onera, seu Missas tum perpetuas, tum temporales, tum etiam manuales, quarum satisfactioni impares fuerint, quoquo modo suscipiant, utque id ipsum quoad fieri poterit, pateat, teneantur iidem conficere, semperque in loco magis patienti, & obvio retinere Tabellam onerum perpetuorum, & temporalium litteris perspicuis, & intelligibilibus descriptorum, quorum implemento, si moraliter, & intra præscriptum, seu breve tempus satisfacere non posse, seu illa dumtaxat, & non ulteriora adimplere posse crediderint, seu credere debuérunt, alias Missas, sive perpetuas, sive temporales, sive

De celebratione Missarum. 295

manuales per se, vel interpositas personas quoquo modo recipere, seu acceptare omninò desistant, seu abstineant, & ulterius tali casu in eadem Tabella similiter exprimant sese, propterea aliis Missis acceptandis, & celebrandis impares esse.

Iidemque teneantur pariter in Sacrario duos libros retinere, ac in eorum altero singula onera perpetua, & temporalia; in altero autem Missas manuales, & tam illorum, quàm istarum adimplementum, & eleemosynas distinctè, & diligenter annotare, & annotandas, seu annotanda curare, singulisque annis de supradictis adimplementis, eleemosynis, & oneribus pariter exactam rationem suis Superioribus reddere, ac omnes, & singulas rationes hujusmodi in præfatis respectivè libris simili distinctione, & diligentia, tam præfati, à quibus rationes debent reddi, quàm Superiores, quibus reddendæ erunt, describere, seu annotare, sive describendas, vel annotandas respectivè curare.

Quibus semper salvis, debeant ulterius Regulares prædicti, omnes, & quascumque eleemosynas tum manualium, tum perpetuarum, & temporalium Missarum reponere in capsula particulari sub duabus clavibus, quarum una penès Superiorem localem, altera verò penès alium à Capitulo Conventuali deputandum retineatur, ac de iisdem eleemosynis, & celebratione Missarum coram Patribus Discretis, seu Consiliariis, vel alio simili modo nuncupatis, singulis mensibus districtam rationem exigere, & respectivè reddere.

Quòd si prædicti, ad quos cura Tabellæ, Capsulæ, & librorum præfatorum respectivè pertinet, seu pertinere debet, suam operam præmissis, ut præfertur, minimè navaverint,

& Superiores, tum Sæcularium, tum Regularium Ecclesiarum rationem prædictam non exegerint, seu non invigilaverint, quòd præfati, qui in curam Tabellarum, & librorum incumbunt suo muneri, ut præfertur, satisfaciant, in singulis respectivè casibus Sæculares poenam suspensionis incurrant; Regulares verò voce activa, & passiva, ac gradibus, & Officiis, quæ obtinent ipso facto, & absque alia declaratione privati sint, & intelligantur, nec non ad hujusmodi gradus, & Officia obtinenda similiter inhabilitentur, & inhabilitati sint, & intelligantur.

Porro, ne ullo unquam tempore omnia, & singula Decreta prædicta in oblivionem, seu desuetudinem abeant, Rectores, Superiores, seu Capitula Ecclesiarum Sæcularium illa retineant publicè exposita in eorum Sacrario; Superiores verò Locales cujuscumque Monasterii, Conventus, ac Domus Regularis curare, & efficere teneantur sub poena privationis Officiorum, quæ obtinent, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, ut in perpetuum sexto quoque mense, idest feria secunda post primam Dominicam Adventus, & feria sexta post Octavam Corporis Christi, omnes & singulæ præmissæ tum insertæ, seu confirmatæ, tum in præsens factæ Ordinationes, unà cum dictis declarationibus in publica Mensa perlegantur.

Meminerint igitur, & satagant Ordinarii, ut à personis, & in Ecclesiis quoquomodo etiam in vim Decretorum Concilii Tridentini sibi subjectis, Missæ ea, qua par est, fide, & diligentia celebrentur, & cuncta, & singula Decreta hujusmodi omnimodæ executioni demandentur, nedum justitiam recurrentibus, seu instantibus reddentes, sed ex Officio tura

in Visitationibus, tum in aliis actibus, & modis, quos expedire, & convenire toties, quoties judicaverint inquirentes, ne aliquid committatur, pervertatur, differatur, vel omitatur, quod his omnibus, & singulis Decretis adversetur.

Caveant etiam respectivè omnes Regulares tum subditi, tum Superiores quicumque, nedum locales, sed etiam Provinciales, & Generales, ne Missarum celebratio, & omnium Decretorum præmissorum executio, cum pernicie propriarum animarum, cum præjudicio illarum, quibus Missæ sunt applicandæ, & cum magno Christi fidelium scandalo quoquo modo omitantur, differantur, negligantur, seu pervertantur, alioquin ultra propriæ conscientiæ onerationem, pœnam privationis vocis activæ, & passivæ, ac graduum, & Officiorum, quæ obtinent, nec non inhabilitationis ad hujusmodi gradus, & Officia obtinenda prorsus incurrant.

Curent propterea præfati Superiores Regulares in omnes, & singulos Contravenientes debitis pœnis diligenter, & promptè etiam per inquisitionem animadvertere, & insuper teneantur omnes, & singuli Superiores locales in Provincialibus Capitulis, seu Congregationibus exhibere attestationem, seu fidem ab omnibus Sacerdotibus Conventûs, Monasterii, seu cujuscumque Domus regularis subscriptam, & juratam, quòd omnibus, & singulis tum perpetuis, tum manualibus Missarum oneribus, seu obligationibus ad limites, & tenorem præsentium Decretorum tempore regiminis fuerit omninò, & integraliter satisfactum, vel deficiente aliqua modica satisfactione, possit etiam hujusmodi residuali implemento Missarum distinctè referendarum

intra breve tempus moraliter satisfieri, ea adjecta, & omninò adimplenda conditione, quòd ante præfatæ attestationis exhibitionem quicumque Superiores locales prædicti vocem activam, seu passivam in memoratis Capitulis, seu Congregationibus omninò habere non valeant.

Præterea Provinciales, Vicarii, & Visitatores Provinciarum, seu Congregationum debent in fine eorum regimini Superioribus Generalibus in forma probante ostendere, quòd executioni præsentium Decretorum sedulò invigilaverint, & ad eorum tenorem in omnibus, & singulis Conventibus, seu Monasteriis, vel Domibus Regularibus Provinciæ, seu Congregationis de omnibus, & singulis oneribus, & obligationibus, ac insimul satisfactionibus Missarum exactam, & diligentem rationem exegerint, ac contra delinquentes ad declarationem, & executionem respectivè poenarum in Decretis contentarum processerint, & de adimplemento circa ea, quæ in præmissis ad ipsos spectant legitimè docuerint, aliàs ad vocem activam, & passivam in Capitulis Generalibus nullatenus admittantur.

Cæterùm, quia etiam ad quamplures Archiconfraternitates, Confraternitates, Societates, Congregationes, Hospitalia, Altaria, Capellas, Oratoria, & Ecclesias, ac alia loca, & opera pia quomodolibet nuncupata, quæ cuicumque curæ, seu regimini, aut administrationi, vel directioni Laïcorum cujuslibet gradus, status, conditionis, & præminentia etiam speciali, & individuali nota dignorum dumtaxat, vel quorumcumque Ecclesiasticorum, & Laïcorum hujusmodi mixtim commendata, annexa, seu quomodocumque commissa, vel attributa sunt, onus, seu cura

De celebratione Missarum. 299

celebrationis Missarum, sive manualium, sive ad tempus, vel in perpetuum pertinet; hinc salvis semper iis, quæ in præmissis Decretis continentur omnes, & quicumque hujusmodi Archiconfraternitatum, Societatum, Congregationum, Hospitalium, Altarium, Capellarum, Oratoriorum, & Ecclesiarum, ac aliorum locorum, & operum piorum Rectores, seu Administratores, vel Directores, & alii hujusmodi Officiales, nec non ii, ad quos Cura Tabellæ, & librorum in præmissis, spectat, Tabellam, libros, & hæc Decreta respectivè juxta modos superius expressos, similiter retinere, nec non de oneribus, ac celebrationibus, & elemosynis dictarum Missarum singulis annis rationem exigere, & respectivè is, ad quos pertinet, reddere sub pœnis arbitrio, & in subsidium excommunicationis teneantur.

Postremo omnibus, & quibuscumque tam Ecclesiasticis personis cujuscumque Ordinis, status, gradus, Regulæ, Congregationis, Societatis, conditionis, & dignitatis existant, quam Laïcis quocumque honore, ac potestate præditis omnia, & singula præmissa Decreta interpretandi, nec non Ecclesiasticis prædictis pœnas in hujusmodi Decretis relaxandi, seu quoquomodo circa præmissa dispensandi, omnis, & quæcumque facultas sit penitus interdicta.

Non obstantibus quoad supra scripta omnia, & singula in hujusmodi Decretis contenta, Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuscumque alterius Instituti etiam

necessariò , & in individuo exprimendi , Eccle-
 siarum , Monasteriorum , Conventuum , Col-
 legiorum , Capitulorum , Hospitalium , Con-
 fraternitatum , & aliorum quorumcumque tam
 Sæcularium quàm Regularium locorum , nec
 non illorum etiam juramento , confirmatione
 Apostolica , vel quavis firmitate alia roboratis
 statutis , & consuetudinibus etiam imme-
 morabilibus , Privilegiis quoque , indultis , &
 litteris Apostolicis etiam Mari magno , seu
 Bulla aurea , aut aliàs nuncupatis sub quibus-
 cumque tenoribus , & formis , ac cum quibus-
 vis etiam derogatoriarum derogatoriis , aliis-
 que efficacioribus , & insolitis clausulis , nec
 non irritantibus Decretis etiam Motu proprio ,
 & ex certa scientia , ac de Apostolicæ potesta-
 tis plenitudine , aut aliàs quomodolibet etiam
 per viam communicationis , seu extensionis
 concessis , & iteratis vicibus approbatis , & in-
 novatis , etiamsi pro illorum sufficienti déro-
 gatione de illis , eorumque totis tenoribus , &
 formis specialis , & individua , ac de verbo ad
 verbum , non autem per clausulas generales ,
 mentio , seu quævis alia expressio habenda ,
 aut aliqua alia exquisita forma servanda esset ,
 tenores hujusmodi , ac si de verbo ad verbum ,
 nihil penitus omissis , & forma in illis tradita
 observata , inserti forent , præsentibus pro ex-
 pressis habens , quibus quoad ea , quæ præ-
 sentibus adversantur , illis alias in suo robore
 permanens , sacra Congregatio Sanctitatis suæ
 auctoritate specialiter , & expressè derogat ,
 cæterisque contrariis quibuscumque . Datum
 Romæ die 23. Novembris 1697.

Joseph Card. Sacripantes Præf. C.

Ferdinandus Nuptius Sac. Congr. Secre.

De celebratione Missarum. 302

Quocirca, cum dilectus filius noster Joseph Tituli S. Mariæ Transpontinæ S. R. E. Presbyter Cardinalis Sacripantes, memoratæ Congregationis Præfectus, præfata Decreta nobis retulerit, nos considerantes eadem omnia, & singula Decreta, ea qua decet maturitate digesta, & examinata, ac in vim Apostolicæ auctoritatis, eidem Congregationi specialiter, ut præfertur, attributæ peracta, per-utilia fore censes, illaque propterà perpetuò, & inviolabiliter observari, nec non Constitutionis nostræ munimine roborare volentes: Motu proprio, non ad cujusquam nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine præinserra Decreta, omniaque, & singula in eis contenta tenore præsentium auctoritate Apostolica confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, & efficaciam adjicimus; quinimò motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus omnia, & singula in supradictis Decretis contenta, de novo statuimus, decernimus, & ordinamus, ac ab omnibus, & quibuscumque, etiam speciali, & individua nota dignis omninò exactè, & perpetuò servari volumus, sancimus, & mandamus.

Decernentes præsentis litteras, cum omnibus, & singulis inibi contentis semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque, & quomodocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè, & inviolabiliter observari, sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate,

præminencia , aut potestate fungentes , & functuros , etiam causarum Palatii Apostolici Auditores , ac ejusdem S. R. E. Cardinales , etiam de Latere Legatos , & Sedis Apostolicæ Nuncios , sublata eis , & eorum cuilibet quavis aliter judicandi , & interpretandi facultate , judicari , & definiri debere ; ac irritum , & inane si secus super his à quoquam , quavis auctoritate scienter , vel ignoranter contigerit , attentari .

Non obstantibus omnibus , & singulis , quæ præfata Congregatio , auctoritate per ejusdem recordationis Urbanum Papam VIII. & respectivè per nos illi specialiter attributa , decrevit non obstare , quæ pariter , & iterum nos tenore præsentium non obstare decernimus , & mandamus , quibus omnibus quoad ea , quæ præsentibus adversantur , illis , aliàs in suo robore permanens , etiam harum serie plenissimè , specialiter , & expressè derogamus , cæterisque contrariis quibuscumque .

Volumus autem , ut præsentis litteræ in valvis Ecclesiæ Lateranensis , ac Basilicæ Principis Apostolorum , nec non Cancellariæ Apostolicæ , Curiaque generalis in Monte Citorio , ac in acie Campi Floræ de Urbe , ut moris est publicentur , & affigantur , sicque publicatæ , & affixæ , omnes , & singulos , quos illæ concernunt perinde arctent , & afficiant , ac si unicuique eorum personaliter intimatæ fuissent .

Pariterque , ut earundem præsentium transcriptis impressis , manu alicujus Notarii publici subscriptis , & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis , eadem prorsus fides adhibeatur , quæ præsentibus adhiberetur , si forent exhibitæ , vel ostensæ .

Nulli ergo omninò hominum liceat , paginam hanc nostrarum Confirmationis , Appro-

De celebratione Missarum. 303

bationis, Statuti, Decretorum, Ordinationis, Voluntatis, Sanctionis, Mandatorum, & Derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1697. decimo Kal. Januar. Pontificatus Nostri Anno septimo.

B. Card. Prodat. J. F. Card. Albanus.
Vifa de Curia J. Ciampinus.

J. Catallus.

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno à Nativitate D. N. Jeshu-Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo octavo Indictione sexta, die verò tertia Januarii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Innocentii divina Providentia PP. XII. anno septimo; supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateran. Principis Apostolorum, Curie Innocentianæ, Cancellaria Apost. in acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Joannem Baptistam de Cappellis ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papa Cursorem.

Franciscus Antonius Simoncellus Mag.
Curs.

D E C R E T U M

*Sacra Congregationis Concilii super applica-
tione Sacrificii à Parochis.*

I N L U C A N A.

CUM præcepto Divino iis, quibus Anima-
rum cura commissa est, mandatum sit
pro Ovibus suis Sacrificium offerre, sæpe alias
sacra Congr. Concilii censuit, Parochos teneri
pro Parochianis Sacrificium applicare, atque
ea cum distinctione, ut si reditus pingues sint,
singulis diebus, si verò tenues saltem diebus
festivis. Idem nunc censet quoad Parochos
istius Civitatis, & Diocesis, &c. Romæ 10.
Maii 1681.

F. Card. Columna.

Steph. Archiep. Brancaccius S. C. Secr.

*Et hoc etiam habetur ex Trid. sess. 23. de
refor. sac. Cong. Conc. in Civit. Castellan.
26. Aug. 1628. & 1. Septemb. 1629. ac Hy-
druntin. 13. Februarii 1639. Romana 17. Julii
1649. Clusin. 5. Julii 1670.*

D E C R E T U M G E N E R A L E

De Reliquiis Insignibus.

CUM Sac. Rituum Congregationi inno-
tuerit, quamplures abusus irrepisse circa
recitationem Officii, sub prætextu Decreti ab
eadem Congregatione evulgati anno 1630.
& in Breviario Romano impressi, in quo per-
mittitur, posse in Ecclesia recitari Officia, &
Missas celebrari de illis Sacris, quorum Cor-
pora, aut Reliquiæ insignes in ea asservantur.

Eminentissimi Patres eidem sacrae Congregationi Præpositi iisdem abusibus evellendis præcipuè intenti, inhærendo Decretis aliàs in similibus editis, declararunt prædicta Officia Sanctorum ratione Corporis, seu insignis Reliquiæ recitanda, intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, & dummodò constet de identitate Corporis, seu Reliquiæ insignis illiusmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus. De cæteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus à Sancta sede non fuit specialiter concessum, Officia recitari, & Missas celebrari vetuerunt, non obstante, quod ipsorum Corpora, vel insignes Reliquiæ in Ecclesiis asserventur: Quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis, debitam Fidelium venerationem [prout hactenus servatum est] exhibendam esse censuerunt, sed absque Officio, & Missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione Beati Pii V. contentis die 11. Augusti 1691.

Et facta de prædictis Sanctissimo per me Secretarium relatione, Sanctitas sua hujusmodi Decretum approbavit, ac ut debitæ executioni demandetur, locorum Ordinariis injungendum esse præcepit die 19. Octobris ejusdem anni 1691.

A. Card. Cybo.

Loco † Sigilli.

B. Inghiramus Sac. Rit. Congr. Secr.

D E C R E T U M

*Alexandri VIII. circa translationem Festi
Annunciationis B. Virginis, & Missas
privatas in Sabbato sancto.*

CUM Sabbato sancto proximè futuro occurrat Festum Annunciationis B. M. V. dubitatum fuit, an debeant celebrari Missa privatae ad effectum, ut Christi fideles commodè satisfacere possint præcepto audiendi Missam. Et Sac. Rituum Congregatio ad relationem Eminentissimi & Reverendissimi D. Cardinalis Colloredi, re maturè perpensa, censuit prædictum Festum Annunciationis, unà cum præcepto audiendi Missam, & vacandi ab operibus in Ecclesia Universali transferri debere ad Feriam secundam post Dominicam in Albis, protractis omnibus aliis Festis, quæ non sunt altioris ritus ad aliam diem, juxta rubricas Breviarii Romani. Celebrationem quoque Missarum dicto die Sabbati sancti omninò prohibendam in quibuscumque Ecclesiis, & Oratoriis privatis, non obstante quacumque consuetudine in contrarium, & unicam Missam Conventualem, unà cum Officio ejusdem Sabbati sancti celebrandam fore præcepit, si SS. D. N. placuerit, hac die 11. Febr. 1690.

Et factò de prædictis per me Secretarium verbo cum Sanctissimo, Sanctitas sua benignè annuit, sensum sacre Congregationis approbavit, ac præsens Decretum edi, & imprimi mandavit, hac die 12. Februarii 1690.

A. Card. Cybo.
Loco † Sigilli.

Laur. Fliscus Secr.

ALIUD DECRETUM.

super idem.

Sacrorum Rituum Congreg. ad tollenda dubia exorta super celebratione Festi sanctissimæ Annunciationis B. M. V. in Feria 6. Parascevæ, vel in Sabbato sancto occurrentis, declarando Decretum editum die 11. Februarii prædicti, decrevit Festum Annunciationis in casu proposito, unà cum præcepto audiendi Missam, & vacandi ab operibus in Ecclesia Universali transferri debere ad Feriam secundam post Dominicam in Albis, etiam quocumque alio Festo impeditam, itaut eadem Feria prædicto casu eveniente perpetuis futuris temporibus pro sede propria, fixa memorato Festo Annunciationis assignata, & stabilita intelligatur, & in illa eo prorsus modo, & forma præfatum Festum quoad Officium, & Missam celebretur, quibus propria die 25. Martii in Calendario Romano appositum celebraretur, protractis ad aliam diem non impeditam, juxta Rubricas Breviarii Romani omnibus aliis Festis in eadem Feria occurrentibus, quæ non sint altioris ritus. Ac ita declaravit, & si Sanctissimo placuerit servari præcepit.

Firmo in reliquis remanente prædicto Decreto edito die 11. Febr. nempe quod in Sabbato sancto celebrationes Missarum privatarum omnino prohibeantur in quibuscumque Ecclesiis, & Oratoriis privatis, non obstante quacumque contraria consuetudine, & unica tantum Missa Conventualis, unà cum Officio ejusdem Sabbati sancti celebretur. Die 11. Martii 1690.

Et facta de prædictis Sanctissimo per me Secretarium relatione, Sanctitas sua annuit, prædictamque declarationem laudavit, & ap-

308 *Varia summorum Pont.*
probavit, ac præsens Decretum imprimi, &
evulgari mandavit, die 11. Martii 1690.

A. Episc. Ostien. Card. Cybo.
Loco † Sigilli.

Laur. Fliscus Secret.

DECRETUM GENERALE.

*De Festivitate S. Josephi occurrente in Feria
quinta majoris hebdomada.*

CUM anno proximè venturo occurrat
Festum S. Josephi in Feria v. majoris
hebdomadæ, exortum fuit dubium attenda uni-
versali consuetudine Ecclesiæ celebrandi eo die
unam tantum Missam, an unà cum Officio
ipsius S. Josephi transferri debeat anno præ-
dicto etiam obligatio audiendi Missam, ac va-
candi ab operibus servilibus; dubioque hujus-
modi in Sacrorum Rituum Congregatione
proposito, eadem Congregatio ad relationem
Eminentissimi & Reverendissimi D. Card. Al-
bani re maturè discussa censuit Officium trans-
ferendum esse ad aliam diem juxta Rubricas
Breviarii Romani, & Decreta ipsius Congre-
gationis; cæterum præceptum audiendi Mis-
sam, & vacandi ab operibus prædictis non esse
transferendum, sed servandum esse in prædic-
ta Feria v. majoris hebdomadæ; adeoque per
Ordinarios locorum accuratè providendum, ut
eo die aliquæ quidem Missæ privatæ ante cele-
brationem solitæ Missæ Conventualis celebra-
dæ pro præcepti adimplemento non desint, sed
tamen propterea antiquus mos Communionis
Cleri in Missa solemnè ejus diei, quo Ecclesia
Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti institutio-
nem, & memoriam recollit, summa religione
hactenus detentus, nullatenus omittatur, &

& *sacra Congreg. Decreta.* 309
ira declaravit, ac Decretum hujusmodi publi-
cari, & imprimi mandavit. Die 13. Septem-
bris 1692.

A. Episc. Ostien. Card. Cybo.
Loco † Sigilli.
J. Vallemanus Sac. Rit. Congr. Secr.

D E C R E T U M.

*De non anticipanda Vigilia S. Matthia
ratione carnis-privii.*

QUæsitum fuit, à Sacrorum Rituum Con-
gregatione declarari; an Vigilia S. Ma-
thiæ Apostoli, occurrens hoc anno in Feria
tertia post Dominicam quinquagesimæ, possit
ratione carnis-privii anticipari cum jejunio. Et
eadem sacra Congregatio respondit, Nega-
tivè, & jejunium prædicta Feria omninò ser-
vandum. Die 23. Januarii 1694.

A. Card. Cybo.
Locus † Sigilli.
B. *Inghiramus S. Rituum Congr. Secr.*

CUM non pauci desideraverint,
ut Casus Practici efformarentur,
& ex Theologia Morali, ad faciliorem
plurium instructionem in praxi, velut
eruerentur; id ab aliquibus annis per-
actum fuit in materia Sacramentorum,
quæ in Tomo tertio continetur: cûnque
hi Casus non inutiles visi sint, præser-
tim Romæ, pro Conferentiis seu colla-
tionibus moralibus; illos hîc attexere
congruum duxi, ut, si ita sapientioribus
visum fuerit, ex aliis etiam Theologia
Moralis Tomis continuari possint ad
Confessariorum utilitatem.